

nytte de begyndte Arbejder, dersom de kun paa nogen Maade lade sig benytte. Hvad Revisionens Dom med Hensyn til et paatænkt nyt Regnskabsvæsen angaaer, maa jeg gjøre den Bemærkning, at den er en meget farlig Dommer. Revisionen kommer til at see Regnskabsvæsenet fra et ganske andet Synspunct end de, der have med den virkelige Virksomhed at gjøre. Revisionen seer efter, hvorledes den med størst Bequemmelighed kan plukke Stillinger sammen og undersøge visse for- melle Antegninger; men den seer ikke efter og sætter sig ikke ind i, hvorledes enhver Dags Tildragelser saa at sige kunne tages op i et Daguerreotyp-Billede; thi det er det, som Den skal have for Øie, der vil bygge en Regnskabsform for en Indretning som en Armeé, hvorledes han til enhver Dag kan daguerreotypere det Hele. Naar Gjenstandene, Tilstandene først ere fremstillede, som de ere, saa er Regnskabet let, saa kan det gjøres i enhver Klog, hvor der er No og Kræfter dertil, og saa falder Revisionen af sig selv. Jeg har seet det, som man har tænkt sig som den Regnskabsordning, der nu skulde indføres, og jeg tør frit domme det. Det er et ligesaa krystalliseret Regnskabsvæsen som det forrige, og Alt, hvad der vindes mere derved, det er, at man sætter flere Kræfter i Bevægelse; men jeg vil gaae videre og sige, at, selv om man sætte en Regnskabsfører ved hver Mand, saa fik man dog et slet Regnskab; thi med Manden flygter Regnskabsføreren, og han taber sine Papirer langs henad Veien. Det hjælper ikke, at man sætter mange Regnskabsførere, men det hjælper kun, at man giver de Regnskabsførere, som ere paa saadanne Steder, hvor de kunne sidde stille, de fornødne Op- tegninger, saaledes at de i No kunne bringe Materialet i Orden og vinde et Udbytte. Hvad Troppes Regnskabet angaaer, behøves

der, naar Alt iøvrigt er ordnet, som det bør, jo egentlig kun at vides i Krigsministeriet, at saa og saamange Mand af den og den Art vare der tilstede den og den Dag, saa kan Regnskab opgjøres; thi hele Maalestokken er jo anlagt pr. Mand; det er derfra, man maa have Udgangspunctet. Jeg har herved villet gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at den Regnskabsførelse for Tropperne og Hæren, som nu er paatænkt, og som man haaber snart at kunne sætte i Virksomhed, isald de fornødne Kræfter gaves dertil, vilde ikke tilfredsstille Fordringerne i en virkelig bevæget Tid i høiere Grad, end det er skeet med den forrige Regnskabsførelse i den sidste Krig. Feilen ligger ikke i Regnskabsførernes Ukyndighed, Feilen ligger ikke i Regnskabsformens Brugbarhed i de daglige Forhold, men Feilen ligger i, at man vil bruge den Art Normer for Forhold, der ere a bnorme, og at man ikke har opfattet Forholdene rigtigt, for at bringe Sagen til en paalidelig Undersegelse. Der er ingen Regnskabsform i Krig, som bestaaer fuldstændigt, og, naar den ikke er støttet paa jævnlige Østersyn ved selve Troppes afdelingerne, saa vilde man aldrig komme til noget, blot nogenlunde taaleligt Resultat. Jeg har havt Anledning til i de forskjellige Livs- stillinger, som jeg har gennemgaaet, at have Meget med Regnskabsvæsen at gjøre af meget forskjellig Art, industrielle, Handels- og militaire Regnskaber. Jeg har seet dette i mange forskjellige Lande, og jeg har tjent i Hære, hvor jeg har følt Bequemmeligheden af de Former, som jeg her har antydet; jeg taler derfor ikke ganske uden Sagkundskab. Jeg bliver maaskee ikke talt med blandt de „Sagkyndige,“ men jeg er overbevist om, at min Sagkundskab rækker ligesaa vidt som de „Sagkyndiges,“ der, have indrettet det, der ikke har kunnet bestaae.